



Презъ това време Магарини оживява и отъ все гърло заревава:

— Да сте жи-ви-и-и, при-я-те-ли ми-ли-и, дето до-бре-е сте ме за-ле-пи-ли-и!

И ритна той отъ радостъ, опашката повлѣче, а Гарванчо му рече:

— Така-а, така-а! Зная, зная: на тази опашчица на края ще вържемъ вждици и риба ще ловимъ. Да вървимъ!

И ето, тѣ стигнаха морето. Магарини спусна дългата опашка въвъ водата, а Гарванчо заклати одобрително главата.

Но скоро Магарини съти, че нѣщо опашката опъна. Нозетѣ той напъна. Но сила по-голѣма го дръпна къмъ водата. Додето Гарванчо изграка, Магарето ревѣше на великанска риба въвъ устата. Тя му погълна



трупа до главата. Но Магарини зарипа съсъс краката, проби на рибата корема. И къмъ брѣга се той подема като съ подводница крилата. Опашката му плува изъ водата и други риби съ вждици тѣ хваща.

А Гарванчо молитви къмъ Господа изпраща: „О, Боже, помогни ни!“

Най-после Магарини изскочи на брѣга съ нечуванъ ловъ!

Закрачитой честитъ съ една голѣма риба като китъ и много още други дребни, на бай Мулешка за чорба потрѣбни. И сбра се мало и голѣмо да гледа това чудно чудо. А Гарванчо, зарадванъ лудо, положи лавровъ венецъ на рибаря и заграка:

— Га-га, га-га!

Слава и честь на Магарини. По сила Херкулеса ще надмине!